

عنوان مقاله:

پیاده مداری راهبرد اساسی شهرسازی انسان گرا (مطالعه موردی: میدان ونک تهران)

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی انسان گرا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسن احمدی - دکترای شهرسازی از دانشگاه تهران، استادیار گروه شهرسازی دانشکده معماری و هنر دانشگاه گیلان

ونداد بنائی کشتان - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

انسان به عنوان اصلی ترین عامل در شهر که کلیت شهر از ابتدا از حول او، خواست ها و نیازهایش شکل گرفته، مدت های مدیدی است که در بحث طراحی و برنامه ریزی شهری به فراموشی سپرده شده است. در مقابل خودرو که زمانی برای تسهیل و ارتقای کیفیت زندگی به ویژه زندگی شهری اختراع شد، به عنصر مسلط شهرها تبدیل شده است. در کشور ما ایران و در شهر تهران فضاهای شهری تنها به عبور و مرور خودرو اختصاص یافته است و از نقش اصلی خود به عنوان فضای انسانی دور افتاده است. هدف از این تحقیق بررسی و شناخت ویژگی های شهر انسانگرا، تبیین ارتباط بین شهر انسانگرا و پیاده مداری، و سپس دستیابی به راهبرد مناسب برای طراحی شهر انسانگرا از طریق گسترش پیاده مداری است. در این پژوهش ابتدا به شناسایی و بررسی سابقه موضوع پرداخته شده است. سپس میدان ونک تهران به عنوان یک فضای شهری مورد مطالعه قرار گرفته است، آنگاه، تحلیل مطالعات انجام شده با استفاده از مدل سوات (SWOT) انجام شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که راه حل منطقی برای رهایی از حکومت خودرو بر فضای شهری تلاش برای ایجاد یک همزیستی مسالمت آمیز بین انسان و خودرو است که به نفع انسان باشد. همچنین در این پژوهش اثبات می شود که میزان قابلیت پیاده مداری در فضاهای شهری ارتباط مستقیم با نیاز ها و حقوق انسانی دارد و راهبرد اساسی برای دستیابی به شهر انسانگرا است. بر این اساس راهبردهایی برای گسترش پیاده مداری در طراحی میدان ونک تهران در پایان تحقیق پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

شهر انسانگرا، پیاده مداری، خودرو، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248905>

